

»σου ἐξησκημένη.» — «Ἐν μεγάλαις κρίσεσιν
»στιγμαῖς εἶνε ἀναγκαῖον ὅπως ἰσχυροὶ ἄνδρες ἀ-
»ναλαμβάνωσιν ἐπιχειρήσιν τινα ὡς ἴδιον ἑαυτῶν
»ἀγῶνα.» — «Ἡ ἰσχύς τῆς μοναρχίας ἐγκρατεῖται
»εἰς τὴν ταυτότητα τῶν συμφερόντων τοῦ μονάρ-
»χου καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους.»

Εὐτυχεῖς οἱ μεγάλοι λαοὶ ἐν τῷ κύκλῳ τῶν ὀ-
ποιῶν γεννῶνται ἄνδρες ὡς ὁ Ῥάγκε, μεγαλυνο-
μενοι μὲν ὑπὸ αὐτῶν, ἀλλ' οὐχ ἦπτον αὐτοὶ με-
γαλύοντες ἐκείνους. Ὅποια τιμὴ διὰ τὴν πα-
τρίδα, ὅταν ἄνδρες τοιοῦτοι λέγωσι περὶ αὐτῆς.
»Εὐεργεσία τῆς τύχης εἶνε ὅταν τις ἔχη πατρίδα
»ἠτις παιδεύει αὐτὸν δι' εὐγενῶν ἠθῶν, τρέφει
»διὰ μεγάλων ἀναμνήσεων καὶ συγχρόνως πα-
»ρέχει εἰς τὸν βίον αὐτοῦ σύμμετρον θεάτρον ἐνερ-
»γείας. Ὑπὸ συγγενῶν στοιχείων περικυκλούμενος
»αὐξάνει. Ἄνευ πολλῆς ζητήσεως, στερήσεως καὶ
»ἀμφιταλαντεύσεως περιβάλλουσιν αὐτὸν αἱ φυ-
»σικώταται σχέσεις· ἔχει στερεὸν ἔδαφος ὑπὸ τοὺς
»πόδας αὐτοῦ.» Ἄλλ' ἄνδρες τοιοῦτοι δὲν ἀνή-
κουσι μόνον εἰς τὴν φύσασαν ἀνήκουσιν ἐν μέρει
εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ὅλην ἢ ἐδιδάξαν καὶ ἔτερ-
ψαν, ἢ ἐθέριμαν καὶ φρονηματίζουσι. Τοιοῦτοι
ἄνδρες εἶνε ἄξιοι νὰ τυγχάνωσι παγκοσμίου εὐλο-
γίας, καθότι ἀνήκουσιν εἰς τὰς διεθνεῖς ἐκείνας
φύσεις, περὶ ὧν αὐτὸς ὁ Ῥάγκε εἶπεν, ὅτι εἶνε
ἀναγκαῖαι νὰ ὑπάρχωσιν ὅπως μεταφυτεύωσι
τὸν πολιτισμὸν ἀπὸ τῆς μὲν τῶν χωρῶν εἰς τὴν
δέ.

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΣ

ΠΑΡΑΔΟΞΟΙ ΦΟΡΟΙ

Ἡ θεωρία, ὅτι τὰ ὑπάρχοντα τῶν ὑπηκόων ἀ-
νήκον εἰς τοὺς ἄρχοντας κατισχύουσα ἀπανταχοῦ
τῆς Εὐρώπης κατὰ τὸν μεσαίωνα, οὐ μόνον πα-
ρεῖχε δικαιολογικὴν βάσιν εἰς ἐπαχθεστάτην φο-
ρολογίαν, ἀλλὰ καὶ ἐγένετο πολλὰκις ἀφορμὴ ἐπι-
βολῆς φόρων ἀλλοκότων καὶ γελοιωδιστάτων. Ἐ-
πειδὴ ὁ ἄρχων ἐδικαιοῦτο νὰ λαμβάνῃ μερίδα
πάντων τῶν κτημάτων τῶν ὑπηκόων, μερίδα ἦν
αὐτὸς οὗτος ἀθαιρέτως ὠριζεν, ὅπου ἦτο ἀδύνα-
τος ἢ εἰσπραξῆς φόρου, ἀπαιτεῖτο νὰ ἀναγνωρισθῇ
τοῦλάχιστον τὸ κυριαρχικὸν τοῦ φορολογουμένου
δικαίωμα. Καὶ τούτου ἕνεκα ἐνομοθετήθησαν ὑπο-
χρεώσεις καὶ καθήκοντα τῶν φορολογουμένων, ἅ-
τινα διὰ τὸ παράδοξον καὶ τερατώδες αὐτῶν κα-
ταντῶσιν νῦν ἀπίστευτα.

Οὕτω κατὰ τινα διάταξιν τοῦ βασιλέως τῆς
Γαλλίας Λουδοβίκου, τοῦ προσονομαζομένου Ἀ-
γίου, οἱ φέροντες πῆθηκον εἰσερχόμενοι εἰς τὴν
πρωτεύουσάν, ἀντὶ δημοτικῶν φόρου, ὃν ἠδυνά-
τουσαν νὰ ἀποτίσωσιν ὑπεχρεοῦντο νὰ διασχεδά-
ζωσι τοὺς τελῶνας διὰ χοροῦ τοῦ πηθήκου. Οἱ Ἰ-
ουδαῖοι δὲ ἠναγκάζοντο ἀντὶ ἄλλου δικαίωματος

διοδίων ἐν ταῖς δημοσίαις ὁδοῖς νὰ θέτωσιν ἐπὶ
κεφαλῆς τὰ ὑποδήματά των καὶ νὰ λέγωσιν ἐν
Πάτερ ἡμῶν εἰς τὴν ἐπιχωρίαν διάλεκτον. Πολ-
λαχοῦ τῆς Γαλλίας οἱ λίζιοι ἢ δουλοπάροικοι τῶν
τιμαριωτῶν ὑπεχρεοῦντο ὠρισμένην ἡμέραν τοῦ
ἔτους νὰ μορφάζωσιν, ἐστραμμένον ἔχοντες τὸ
πρόσωπον πρὸς τὰ παράθυρα τοῦ αὐθέντου καὶ νὰ
πλαταγίζωσι τὰ ὕδατα τῆς τάφρου, ὅπως ἐκφο-
βῶσι τοὺς βατράχους καὶ καταπαύωσι τὰ κοῤ-
σματοῦ των. Ἐν Βονωνίᾳ οἱ χωρικοὶ εἶχον καθή-
κον ἅπασι τοῦ ἔτους νὰ προσφέρωσιν εἰς τὸν ἡγού-
μενον μονῆς τινας τῶν Βενεδικτίνων τὴν κνίσσαν
βραστοῦ καπνίου. Ἐν φ' ὁ ἡγούμενος ἐκάθητο
παρὰ τὴν τράπεζαν, προσήρχετο ἕκαστος τῶν
χωρικῶν ἔχων βραστὸν καπνίου ἐν τρυβλίῳ, ἐ-
σκεπασμένῳ δι' ἐτέρου τρυβλίου, ἀπεκάλυπτε πρὸ
τοῦ αὐθέντου τὸ τρυβλίον, καὶ καταλείπων εἰς
αὐτὸν τὸν ἀτμόν, ἔφευγεν ἀποκομίζων τὸ καπῶ-
νιον.

Ἄλλ' οἱ τοιοῦτοι φόροι, οἱ σκοπὸν ἔχοντες μόνον
τὴν ἐκδήλωσιν τῆς ὑποταγῆς τῶν ὑπηκόων, διὰ
συμβολικῶν πράξεων, ταπεινωτικῶν μὲν καὶ ἐξευ-
τελιστικῶν ἄλλως δὲ ἀλυσιτελῶν εἰς τοὺς ἄρχον-
τας καὶ ἀζημίῳ εἰς τοὺς φορολογουμένους, οὐδὲ
κατ' ἐλάχιστον συνετέλουν εἰς ἀνακούφισιν αὐτῶν
ἀπὸ τῶν ἄλλων ποικιλιωτάτων καὶ δυσφορήτων
φορολογικῶν βαρῶν. Ἡ φορολογία κατὰ τὸν με-
σαίωνα ἦτο ἐν γένει ἀνίστος, ἀδικος καὶ ἐπαχθε-
στάτη. Δημοτικὸν τι ἄσμα τοῦ δεκάτου τρίτου
αἰῶνος εὐγλώττως ἐκτραγοῦσε τὰ δεινὰ τῶν ὑπη-
κόων: «Οἱ ἡγεμόνες, λέγει, ἀρπάξουσιν διὰ τῆς
«βίας ἀγροὺς καὶ βράχους, ὕδατα καὶ δάση,
«ζῶα ἄγρια καὶ ἡμερα. Θὰ μᾶς ἤρπαζον εὐχα-
«ρίστως καὶ τὸν ἀέρα, τὸν ἀέρα τὸ κοινὸν κτήμα.
«Ἐπιθυμία των εἶναι νὰ μᾶς ἀφαιρέσωσι καὶ
«αὐτὴν τὴν βροχὴν καὶ τὸν ἄνεμον.»

Ὅτι ὁμως δὲν ἦσαν ἱκανοὶ νὰ ἐπινοήσωσιν
οἱ ἄξιοι καὶ βάρβαροι ἡγεμόνες τῆς Δύσεως, ἐ-
πραγματοποίησαν οἱ πολυμήχανοι αυτοκράτορες
τοῦ Βυζαντίου. Ὁ Ἰουστινιανὸς ἐπέθηκε φόρον
πρόσθετον τὸ ἀερικόν, ὃν κατέβαλλον οἱ δυστυ-
χεῖς ὑπήκοοι ἐξωνούμενοι τὸ δικαίωμα τοῦ ἀνα-
πνεῖν ἀέρα.⁴⁾

**Π.

ΠΘΕΝ Η ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἐκ τινος μελέτης τοῦ καθηγητοῦ G. Cora,
δημοσιευθεῖσης ἐν τῷ τεύχει τοῦ μηνὸς Δεκεμ-
βρίου 1885 τοῦ Δελτίου τῆς Ἰταλικῆς γεωγρα-
φικῆς ἐταιρίας ἀρῶμεθα τὰς ἐπομένους πληροφο-
ρίας περὶ τοῦ ὀνόματος τῆς Ἀμερικῆς.

⁴⁾ Τοιοῦτον θεωροῦσι τὸν φόρον τοῦ ἀερικοῦ πολλοὶ τῶν
ἐρμηνευτῶν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ δικαίου καὶ ὁ Κοραῆς. Ἐκ τῶν
λόγων ὁμως τοῦ ἱστορικοῦ Προκοπίου ἐξάγεται, ὅτι ἄλλην
ἔχει ἔνοιαν ἢ λέξις, δηλοῦσα πρόσθετον φόρον, ἀέρα ὡς
λέγει νῦν ὁ λαὸς ἐπὶ ἀναλόγων περιστάσεων.